

Česká republika

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 27. ledna 2021 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Lněničky a soudců JUDr. Petra Smrže a Mgr. Petra Hovorky odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze a obžalovaných **MUDr. Vladimíra D., Mgr. Bc. Davida M. a Ing. Emilie B.** proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 10. října 2019, č.j. 57 T 1/2017 a rozhodl **takto**:

Podle § 258 odst. 1 písm. c), d, e), f) odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek, z podnětu všech podaných odvolání, částečně zrušuje, a to u obžalovaného MUDr. Vladimíra D. ve výroku o vině ad II, ve výroku o trestu a ve výroku o náhradě škody, u obžalovaného Mgr. Bc. Davida M. v celém rozsahu a u obžalované Ing. Emilie B. ve výroku o trestu odnětí svobody, způsobu jeho výkonu a ve výroku o náhradě škody.

Podle § 259 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že

I.

obžalovaný **MUDr. Vladimír D.** se uznává vinným, že poté, co dne 9. 3. 2007 v ranních hodinách obž. D. jako ředitel NNH sdělil svému podřízenému MUDr. Ž., zaměstnanému v NNH od 1. 7. 2003 jako právník – specialista, že plánuje vyjít vstříc politickým tlakům, aby právní služby NNH poskytovala advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS v.o.s. (dále jen AK Šachta), která mu zajistí politickou podporu, a že proto hodlá ukončit jeho pracovní poměr, MUDr. Ž. téhož dne ve 13.26 hod. navrhl obž. D. svěřit této vybrané advokátní kanceláři obchodní agendu a agendu vymáhání pohledávek, přičemž agendu medicínského práva, statusovou agendu nemocnice a další interní právní agendu by nadále vykonával on, s čímž obž. D. souhlasil, a dne 24. 4. 2007 se dohodli, že od 1. 7. 2007 již MUDr. Ž. nebude zaměstnancem NNH, ale bude nemocnici poskytovat právní služby týkající se pouze medicínského práva jako advokát za více než 3x vyšší odměnu, než jakou dostával jako zaměstnanec, což si potvrdili ještě dne 6. 6. 2007, a dne 12. 6. 2007 obž. D. za NNH uzavřel s MUDr. Ž. Smlouvu o poskytování právních služeb za měsíční odměnu 195.000 Kč bez DPH s platností do 30. 4. 2008, a poté, co se dne 7. 3. 2007 obž. D. dohodl s obž. B., jejíž společnost B. s.r.o. poskytovala NNH již od 20. 12. 1998 služby odborného poradenství v oblasti

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Baxová

účetnictví, že pro něj povede i jeho osobní účetnictví, se nejpozději dne 23. 7. 2007 obžalovaní D., B. a MUDr. Ž. společně dohodli na tom, že učiní vše pro to, aby spol. B. s.r.o. a MUDr. Ž. mohli své služby NNH poskytovat i po datu 30. 4. 2008, resp. 31. 12. 2008, kdy končila platnost smlouvy uzavřené mezi NNH a spol. B. s.r.o., za což obž. B. slíbila poskytnout obž. D. úplatek, a protože obžalovaní věděli, že tohoto záměru nebudou moci dosáhnout jinak, než vypsáním zadávacího řízení na obě zakázky, dohodli se, že poskytování účetních a medicínsko-právních služeb bude spojeno do jedné zakázky, aby zúžili okruh možných konkurentů, a že bude zadávací dokumentace nastavena tak, aby zvýhodňovala Sdružení spol. B. s.r.o. a JUDr. MUDr. Romana Ž. (dále jen Sdružení), které pro naplnění uvedeného záměru plánovali založit, a za tím účelem dne 4.9.2007 zaslal MUDr. Ž. výkonný ředitel spol. GORDION, s.r.o. emailem návrh plné moci udělené NNH společnosti GORDION s.r.o. k úkonům spojeným s organizačním zajištěním veřejných zakázek definovaných v rámci mandátní smlouvy a také příklad vymezení předmětu veřejné zakázky na účetní služby, téhož dne v 16.36 hodin obž. Ž. tento příklad vymezení předmětu zakázky zaslal zaměstnankyni spol. B. s.r.o. Ing. Lucii B., dceři obž. B., která dne 7. 9. 2007 zaslala obž. Ž. email s vymezením předmětu plánované veřejné zakázky, resp. její části týkající se účetních služeb, které MUDr. Ž. zapracoval do zadávací dokumentace, a dále obžalovaní nechali do bodu 1.5.2 zadávací dokumentace stanovit kvalifikační předpoklad, že dodavatel musí mít minimálně 1 osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň s vysokoškolským vzděláním v oboru všeobecného lékařství, což v té době splňoval právě MUDr. Ž., a v souladu s touto společnou dohodou obž. D. dne 7. 12. 2007 schválil zadávací dokumentaci obsahující shora uvedené diskriminační ustanovení, kterým bylo v rozporu s § 6 ZVZ zvýhodňováno Sdružení, téhož dne zaslala pracovnice spol. GORDION provozovateli informačního systému veřejných zakázek České poště s.p. objednávku uveřejnění informací o veřejné zakázce s názvem „Účetní a medicínsko-právní služby“ a o tomto postupu informovala emailem kontaktní osobu pro uvedenou zakázku v NNH zaměstnankyni Janu Vejvodovou, která tento email obratem zaslala MUDr. Ž., a teprve dne 11. 12. 2007 bylo zadávací řízení zadavatele NNH na veřejnou zakázku s názvem „Účetní a medicínsko-právní služby“ formou otevřeného řízení podle § 27 ZVZ uveřejněno v informačním systému pod evidenčním číslem VZ 60013421, kdy předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 420.000.000 Kč a smlouva měla být uzavřena s platností do 28. 2. 2018, přičemž obž. D. nejprve schválil váhu hodnotících kritérií tak, že cena měla tvořit 60%, kvalita předložených vzorových prací 25% a systém smluvních pokut 15%, a poté, co Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS) na základě námitek uchazečů proti kvalifikačním podmínkám dne 18. 1. 2008 NNH vyzval, aby mj. doplnila zadávací dokumentaci o vzorovou žalobu a vzorový znalecký posudek jako podklad pro vypracování požadovaných vzorových prací a aby odstranila diskriminační požadavek na osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň v oboru všeobecného lékařství, jinak zadávací řízení zruší, obž. D. tomuto požadavku ÚOHS nakonec vyhověl tak, že zpracování vzorových prací ponechal na MUDr. Ž. a požadavek na osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň v oboru všeobecného lékařství nechal ze zadávací dokumentace vypustit, ale protože se obával, aby tímto rozvolněním kvalifikačních podmínek neohrozil zamýšlenou pozici Sdružení, změnil hodnotící kritéria tak, že snížil váhu nabídkové ceny na 40% a naopak zvýšil váhu kvality předložených vzorových prací na 45% a opravené oznámení o veřejné zakázce s informacemi o úpravách nechal v informačním systému veřejných zakázek zveřejnit dne 23. 1. 2008, kdy součástí úprav byla i změna předpokládané doby trvání zakázky do 31.12.2012 a předpokládaná hodnota zakázky byla snížena na 192.500.000 Kč, a protože bylo třeba zadávací dokumentaci doplnit o žalobu o náhradu škody na zdraví a žalobu o ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, k nimž měli uchazeči podle čl. 7.2 zadávací dokumentace předložit vzorová vyjádření,

MUDr. Ž. si pro tyto účely v období od 25. 1. do 1. 2. 2008 vyhledal žalobu o náhradu škody žalobce Františka Hrádka, kterou tento podal dne 30. 12. 2004 k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 proti žalované NNH a která byla následně u tohoto soudu projednávána pod sp.zn. 28 C 408/2004, a dále žalobu o náhradu nemajetkové újmy žalobkyň Moniky a Pavlínky Dvořákových, kterou podaly dne 15. 9. 2003 k Městskému soudu v Praze proti žalované NNH a která byla následně u tohoto soudu projednávána pod sp.zn. 34 C 119/2003, neboť v obou těchto věcech za NNH jako právník jednal a obě žaloby tedy velmi dobře znal, následně v těchto žalobách pozměnil jména osob a žalované nemocnice a takto upravené je zanesl do zadávací dokumentace, kterou obž. D. schválil dne 12. 2. 2008, poté dne 18. 3. 2008 obž. D. rozhodl, že členy hodnotící komise budou Mgr. Martin Balada z ministerstva zdravotnictví, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 JUDr. Jarmila Hošková, náměstek ředitele NNH MUDr. Michal Toběrný, účetní NNH Iveta Šimoníčková a vedoucí personálního odboru NNH Bc. Václava Hlaváčková, které obž. D. záměrně vybral, neboť věděl, že MUDr. Toběrný si s MUDr. Ž. tykal, JUDr. Hošková byla blízkou známou MUDr. Ž. a Iveta Šimoníčková a Bc. Hlaváčková se s MUDr. Ž. znaly z NNH, a stejně tak se zmínění zaměstnanci NNH dobře znali i s obž. B., a poté, co dne 26. 3. 2008 uzavřeli MUDr. Ž. a spol. B. s.r.o. Smlouvu o sdružení, doručil dne 1. 4. 2008 MUDr. Ž. za toto Sdružení nabídku s nabídkovou cenou 159.500.000 Kč, k níž přiložil mj. vzorové vyjádření k žalobě o náhradu škody, které obsahovalo doslovný přepis jeho dřívějších vyjádření, která jako právník NNH činil ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp.zn. 28 C 408/2004, a vzorové vyjádření k žalobě o ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, které obsahovalo přepis jeho dřívějších vyjádření, která jako právník NNH činil ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 34 C 119/2003, čímž obžalovaní D., B. a MUDr. Ž. zajistili Sdružení oproti ostatním uchazečům výrazně jednodušší podmínky, a poté, co dne 1. 4. 2008 podalo svou nabídku i sdružení KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, v.o.s. a JUDr. Renata Scholzová, která obsahovala nabídkovou cenu 110.000.000 Kč, tedy o 49.500.000 Kč nižší než Sdružení, proběhlo dne 2. 4. 2008 otevírání obálek a dne 10. 4. 2008 hodnocení nabídek, na němž žádný ze členů hodnotící komise nepřiznal svou podjatost vůči MUDr. Ž. či obž. B., a na němž fakticky žádné hodnocení předložených prací neprobíhalo, neboť vítěz byl předem daný, a nabídka Sdružení byla ve všech subjektivních kritériích formálně vyhodnocena jako nejlepší, následně dne 22. 4. 2008 rozhodl obž. D. jako zástupce zadavatele o přidělení veřejné zakázky Sdružení za nabídkovou cenu 159.500.000 Kč bez DPH za celý rozsah plnění, tedy 55 měsíců, tj. 2.900.000 Kč za měsíc, poté dne 6. 5. 2008 obž. D. zamítl námitky JUDr. Scholzové, které tato podala dne 24. 4. 2008 proti rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky z důvodu netransparentně stanoveného způsobu hodnocení nabídek a z důvodu podjatosti členů hodnotící komise, neboť byl osobně zainteresován na tom, aby byla tato zakázka zadána Sdružení, přičemž toto rozhodnutí mu po předchozí domluvě připravil MUDr. Ž., a poté, co dne 4. 6. 2008 vydal ÚOHS na návrh JUDr. Scholzové předběžné opatření, kterým NNH zakázal uzavřít smlouvu z důvodu pochybností o souladu postupu zadavatele se zákonem při hodnocení dílčích kritérií, a poté, co následně dne 30. 6. 2008 vzala JUDr. Scholzová svůj návrh zpět, neboť nechtěla skládat kauci 1.100.000 Kč, a dne 3. 7. 2008 rozhodl ÚOHS o zastavení správního řízení z důvodu zpětvzetí návrhu JUDr. Scholzovou, uzavřel obž. D. jako zástupce NNH dne 4. 8. 2008 se Sdružením smlouvu o poskytování účetních a medicínsko-právních služeb (dále jen Smlouva) s účinností od 1. 10. 2008 na dobu 55 měsíců, tedy s termínem plnění do 30. 4. 2013, kdy v souvislosti s popsáním jednáním, tedy průběhem zadávacího řízení, zadáním veřejné zakázky a poskytováním plnění z této smlouvy si obž. D. nechal slíbit úplatek ve výši 250.000 Kč měsíčně po dobu platnosti Smlouvy, tj. v celkové očekávané výši 13.750.000 Kč, a následně skutečně od obž. B. slíbené úplatky přijal ve formě finanční hotovosti, a to celkem za dobu platnosti Smlouvy od 1. 10. 2008 do 31. 12. 2010 dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 6.750.000 Kč (tj. za 27

měsíců po 250.000 Kč měsíčně), přičemž všichni obžalovaní byli při uvedeném společném jednání vedeni úmyslem směřujícím k osobnímu obohacení na úkor NNH, a obž. D. za přispění obžalovaných B. a MUDr. Ž. nebyl veden snahou zajistit v řádném zadávacím řízení co nejvýhodnější nabídku pro NNH, jak byl povinen podle ust. § 14 odst. 1 zák. č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a vystupování v právních vztazích, tedy účelně a hospodárně pečovat o majetek, a podle § 301 písm. d) zákoníku práce, tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem, nýbrž byl veden úmyslem zadat veřejnou zakázku tomu, kdo mu byl ochoten za toto zadání poskytnout úplatek, a tím v důsledku popsaného ovlivnění průběhu zadávacího řízení a zvýhodnění preferovaného Sdružení došlo k zadání této veřejné zakázky za nevýhodnou cenu ke škodě NNH, čímž obžalovaní společným jednáním způsobili Nemocnici Na Homolce škodu ve výši nejméně 49.500.000 Kč, která odpovídá rozdílu mezi nabídkovými cenami zvýhodněného Sdružení a v pořadí druhým umístěným uchazečem sdružením spol. KŠD Šťovíček advokátní kancelář, v.o.s., IČ 25711229, a JUDr. Renata Scholzová, IČ 13158660, přičemž celkem bylo Sdružení za dobu trvání smlouvy vyplaceno 159.500.000 Kč bez DPH, z čehož celkem 34.395.456,32 Kč získal MUDr. Ž., když se dne 29. 10. 2009 za účasti obž. D. po několikaměsíčních neshodách dohodl s obž. B., že bude měsíčně se zpětnou účinností od 1. 1. 2009 dostávat odměnu 550.000 Kč bez DPH,

t e d y

jednak v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu pro sebe žádal úplatek a takový čin spáchal v úmyslu opatřit sobě značný prospěch,

jednak v souvislosti se zadáním veřejné zakázky v úmyslu způsobit jinému škodu a opatřit sobě a jinému prospěch, zjednal některému dodavateli přednost a výhodnější podmínky na úkor jiných dodavatelů, čin spáchal jako člen organizované skupiny, způsobil takovým činem značnou škodu a získal takovým činem pro sebe a pro jiného značný prospěch,

č í m ž s p á c h a l

jednak zločin přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku
jednak zločin sjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1, 2, písm. a), b), c) trestního zákoníku

a o d s u z u j e s e

při nezměněném výroku o vině přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15.11.2016 sp. zn. 6 T 268/2016, který mu byl doručen dne 1.12.2016 a který nabyl právní moci dne 10.12.2016, podle § 331 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **sedmi** (7) let.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje **do věznice s ostrahou**.

Zároveň se zrušuje výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15.11.2016 sp. zn. 6 T 268/2016, spolu se všemi dalšími rozhodnutími obsahově na zrušený výrok o trestu navazujícími, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku se dále ukládá peněžitý trest v celkové výši **10.950.000,- Kč**, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku v počtu 365 denních sazeb ve výši 30.000,- Kč.

Podle § 73 odst. 1, 3 trestního zákoníku se dále ukládá trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu **dvou** (2) let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené Nemocnici Na Homolce se sídlem Praha 5, Roentgenova 2/37 škodu ve výši **49.500.000,- Kč**

II.

obžalovaný **Mgr. Bc. David M.** se uznává vinným, že:

poté, co obžalovaný MUDr. Vladimír D., jako zástupce NNH uzavřel s AK Šachta&Partners, v.o.s., smlouvu o poskytování právní pomoci ze dne 3. 4. 2009 a následné dodatky k této smlouvě, pravidelně předával obžalovanému MUDr. D., v období nejméně od 3. 6. 2009 do 24. 1. 2011, v sídle AK Šachta v Praze 5, Radlická 28/663, později Bucharova 1314/8, Praha 13, či v NNH neoprávněné plnění ve formě finanční hotovosti, a to v období do července 2010 ve výši 100 000 Kč měsíčně a pak v období od srpna 2010 ve výši 120 000 Kč měsíčně, když za účelem předání dohodnutého úplatku se obžalovaní sešli nejméně v 21 případech a obž. MUDr. D. obdržel od obž. Mgr. Bc. M. za zadání předmětné zakázky bez výběrového řízení dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 2.220.000 Kč (tj. 15x100.000 Kč a 6x120.000 Kč),

t e d y

jinému v souvislosti s obstaráním věci obecného zájmu poskytl úplatek a čin spáchal v úmyslu opatřit jinému značný prospěch,

č í m ž s p á c h a l

zločin podplacení podle § 332 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

a o d s u z u j e s e

Podle § 332 odst. 2 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **dvou** (2) let.

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **dvou** (2) let.

Podle § 67 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá peněžitý trest v celkové výši **2.400 000,- Kč**, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tak, že se trest ukládá v 600 denních sazbách s výši 4 000,- Kč.

III.

Podle § 256 odst. 2 za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku se obžalované **Ing. Emilii B.** ukládá úhrnný trest odnětí svobody v trvání **tří** (3) let.

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 trestního zákoníku se výkon trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **čtyř** (4) let.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená Nemocnice Na Homolce **odkazuje** se svým nárokem na náhradu škodu vůči obžalované Ing. Emilii B. na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í

1) Shora uvedeným rozsudkem Městského soudu v Praze byli obžalovaní MUDr. Vladimír D., Mgr. Zdeněk Č., Ph.D. Ing. Josef K., Mgr. Bc. David M., Ing. Emilie B. a JUDr. MUDr. Roman Ž., Ph.D., MBA, uznáni vinnými a to:

obžalovaný MUDr. Vladimír D.

ad I.

jednak zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku,

ad II.

jednak zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku, jednak zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě

podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

ad III.

jednak zločinem porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 al. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku,

jednak zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1 al. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku, a přečinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku,

obžalovaný Mgr. Zdeněk Č., Ph.D.

ad I. A

jednak zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

obžalovaný Ing. Josef K.

ad I. B

jednak zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákoníku jako účastník ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

obžalovaná Ing. Emilie B.

ad II.

jednak zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jednak zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě

podle § 256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku,

obžalovaný JUDr. MUDr. Roman Ž., Ph.D., MBA

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Baxová

ad II.

zločinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě podle §

256 odst. 1, odst. 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku

obžalovaný Mgr. Bc. David M.

ad III.

jednak zločinem porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže podle § 248 odst. 2 al. 2, odst. 4 písm. b) tr. zákoníku, spáchaný formou účastenství jako pomocník podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku,

jednak zločinem podplacení podle § 332 odst. 1 al. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.

jednak přečinem zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě

podle § 256 odst. 1 tr. zákoníku, spáchaný formou účastenství jako pomocník podle § 24 odst. 1

písm. c) tr. zákoníku.

2) Za to byli odsouzeni:

obžalovaný MUDr. Vladimír D.,

Při nezměněném výroku o vině přečinem ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15.11.2016 sp. zn. 6 T 268/2016, který mu byl doručen dne 1.12.2016 a který nabyt právní moci dne 10.12.2016, podle § 331 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osm a půl roku. Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku byl pro výkon uloženého trestu odnětí svobody zařazen do věznice s ostrahou. Zároveň byl zrušen výrok o trestu z trestního příkazu Obvodního soudu pro Prahu 2 ze dne 15.11.2016 sp. zn. 6 T 268/2016, spolu se všemi dalšími rozhodnutími obsahově na zrušený výrok o trestu navazujícími, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 10.950.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 730 denních sazeb ve výši 15.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání tři a půl (3,5) roku. Podle § 73 odst. 1, 3 tr. zákoníku mu dále byl uložen trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu dvou roků,

obžalovaný Mgr. Zdeněk Č., Ph.D.

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří roků. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 1.000.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 400 denních sazeb ve výši 2.500 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku,

obžalovaný Ing. Josef K.

Podle § 332 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání osmnácti měsíců. Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání dvou roků. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 600.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 300 denních sazeb ve výši 2.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání osmi (8) měsíců.

obžalovaná Ing. Emilie B.

Podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byla pro výkon trestu zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku jí byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 3.650.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 730 denních sazeb ve výši 5.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dva a půl roku.

obžalovaný JUDr. MUDr. Roman Ž., Ph.D., MBA

Podle § 256 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání tří a půl roku. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 3.650.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 730 denních sazeb ve výši 5.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v trvání dva a půl (2,5) roku,

obžalovaný Mgr. Bc. David M.

Podle § 248 odst. 4 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř roků. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou. Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku mu byl dále uložen peněžitý trest v celkové výši 2.400.000 Kč, vyměřený podle § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku v počtu 600 denních sazeb ve výši 4.000 Kč. Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku byl pro případ, že by uložený peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě vykonán, stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání dvou roků.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu byli obžalovaní MUDr. Vladimír D., Ing. Emilie B. a JUDr. MUDr. Roman Ž. zavázáni společně a nerozdílně nahradit poškozené Nemocnici Na Homolce škodu ve výši 49.500.000 Kč.

3) Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se trestné činnosti dopustili tím, že:

I.

A) obžalovaní MUDr. Vladimír D. a Mgr. Zdeněk Č., Ph.D.

obž. D. jako ředitel státní příspěvkové organizace Nemocnice Na Homolce se sídlem Praha 5, Roentgenova č. 2/37, IČ 000 23 884 (dále jen NNH), se nejpozději dne 21. 12. 2007 v Praze 1 v restauraci La Bodeguita del Medio dohodl se svým známým obž. Č., že jej v NNH zaměstná jako svého osobního konzultanta na poloviční úvazek za odměnu 3.000 Kč za

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Baxová

hodinu pod podmínkou, že mu obž. Č. bude na základě uzavřené smlouvy s NNH po dobu jejího trvání platit částku 20.000 Kč měsíčně, s čímž obž. Č. souhlasil, poté obž. D. zajistil, aby byla pro obž. Č. připravena Dohoda o pracovní činnosti podle § 76 zákoníku práce s platností do 31.12. 2008, kterou dne 2. 1. 2008 společně podepsali, a na jejím základě poté obdržel obž. Č. od NNH plat ve výši 46 395 Kč za leden 2008, ve výši 34 290 Kč za únor 2008 a ve výši 70 605 Kč za březen a duben 2008 (tj. celkem 151.290 Kč), a dne 30. 4. 2008 tuto DPČ obž. D. za NNH a obž. Č. ukončili dohodou, a následně se dohodli, že obž. D. zajistí pro obž. Č. veřejnou zakázku na poskytování metodické podpory pro NNH, a to na dobu neurčitou a mimo režim zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, účinného do 30. 9. 2016 (dále jen ZVZ), za což si obž. D. od obž. Č. opět nechal slíbit úplatek ve výši 20.000 Kč měsíčně, s čímž obž. Č. souhlasil, a proto dne 7. 5. 2008 obž. D. zadal veřejnou zakázku na poskytování služeb metodické podpory pro NNH obž. Č. jimi uzavřenou Smlouvou o spolupráci podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku, v níž se obž. D. jako zástupce NNH zavázal, že NNH bude po časově neomezenou dobu odebírat od obž. Č. blíže nespecifikované služby metodické podpory za odměnu 3.000 Kč za hodinu, a protože ve smlouvě nebyl vedle časového neomezení její platnosti ani žádný maximální limit plnění, byli oba obžalovaní srozuměni s tím, že celková hodnota zakázky přesáhne 2.000.000 Kč, tedy že jde přinejmenším o podlimitní veřejnou zakázku, přičemž oba věděli, že NNH je veřejným zadavatelem, který byl při zadávání veřejných zakázek povinen postupovat podle ZVZ, tj. věděli, že uzavření této smlouvy mělo předcházet přinejmenším zjednodušené podlimitní řízení podle § 25 písm. a) ZVZ, v jehož rámci mělo být k podání nabídky vyzváno nejméně 5 zájemců, avšak záměrně podle ZVZ nepostupovali a smlouvu uzavřeli bez umožnění hospodářské soutěže, neboť tímto jednáním sledovali pouze své vlastní obohacení, k čemuž obž. D. zneužil svého postavení statutárního zástupce NNH, neboť oba od počátku věděli, že služby metodické podpory odpovídající odměně 3.000 Kč za hodinu práce ze strany obž. Č. poskytovány nebudou, neboť NNH disponovala dostatečným odborným aparátem a poskytování služeb metodické podpory od externího dodavatele nepotřebovala, a obž. D. předmětnou smlouvu uzavřel přesto, že si byl vědom, že podle § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích byl povinen majetek NNH využívat účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností, a přesto, že si byl vědom svých povinností podle § 301 písm. d) a § 302 zákoníku práce, tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, přičemž obž. D. poskytování sjednaných služeb metodické podpory od obž. Č. následně skutečně požadoval pouze v omezeném rozsahu, který vůbec neodpovídal fakturovaným částkám, neboť jeho jedinou motivací k uzavření předmětné smlouvy bylo to, aby pravidelně od obž. Č. dostával slíbené úplatky, na základě uzavřené smlouvy pak vyfakturoval obž. Č. NNH postupně za období od května 2008 do února 2011 celkem částku ve výši 3.104.490 Kč, které mu byly se souhlasem obž. D. vyplaceny, a následně byla na návrh obž. D. „z bezpečnostních důvodů“ se souhlasem obž. Č. předmětná smlouva ukončena Dohodou o ukončení spolupráce ze dne 28.2. 2011, čímž obžalovaní MUDr. D. a Mgr. Č. způsobili Nemocnici Na Homolce škodu v celkové výši 3.255.780 Kč, a obž. MUDr. D. obdržel od obž. Mgr. Č. za uzavření a trvání předmětné Dohody o pracovní činnosti a dále za zadání zakázky dle předmětné Smlouvy o spolupráci dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 760.000 Kč (tj. za 38 měsíců po 20.000 Kč měsíčně).

B) obžalovaní MUDr. Vladimír D. a Mgr. Josef K.

obž. D. jako ředitel NNH se nejpozději dne 25. 3. 2009 dohodl s obž. K., že pro něj zajistí veřejnou zakázku na poskytování organizační, metodické, kontrolní, připomínkové a konzultační činnosti pro NNH, a to na dobu neurčitou a mimo režim ZVZ, za což si od něj

Shodu s prvpisem potvrzuje Klára Baxová

nechal slíbit úplatek ve výši 20.000 Kč měsíčně, s čímž obž. K. souhlasil, a proto dne 22. 5. 2009 obž. D. zadal veřejnou zakázku na poskytování organizační, metodické, kontrolní, připomínkové a konzultační činnosti pro NNH obž. K. jimi uzavřenou Smlouvou o spolupráci podle § 269 odst. 2 obchodního zákoníku, v níž se obž. D. jako zástupce NNH zavázal, že NNH bude po časově neomezenou dobu odebírat od obž. K. blíže nespecifikované organizační, metodické, kontrolní, připomínkové a konzultační činnosti za odměnu ve výši 70.000 Kč měsíčně, odpracuje-li obž. K. v daném měsíci minimálně 40 hodin, a protože ve smlouvě nebyl vedle časového neomezení její platnosti ani žádný maximální limit plnění, byli oba obžalovaní srozuměni s tím, že celková hodnota zakázky přesáhne 2.000.000 Kč, tedy že jde přinejmenším o podlimitní veřejnou zakázku, přičemž oba věděli, že NNH je veřejným zadavatelem, který je při zadávání veřejných zakázek povinen postupovat podle ZVZ, tj. věděli, že uzavření této smlouvy mělo předcházet přinejmenším zjednodušené podlimitní řízení podle § 25 písm. a) ZVZ, v jehož rámci mělo být k podání nabídky vyzváno nejméně 5 zájemců, avšak záměrně podle ZVZ nepostupovali a smlouvu uzavřeli bez umožnění hospodářské soutěže, neboť uvedeným jednáním sledovali pouze své vlastní obohacení, k čemuž obž. D. zneužil svého postavení statutárního zástupce NNH, neboť oba od samého počátku věděli, že žádné metodické, organizační, kontrolní, připomínkové či konzultační služby odpovídající odměně 1.750 Kč za hodinu práce ze strany obž. K. poskytovány nebudou, neboť NNH disponovala dostatečným odborným aparátem a poskytování těchto služeb od externího dodavatele nepotřebovala, a obž. D. předmětnou smlouvu uzavřel přesto, že si byl vědom, že podle § 14 odst. 1 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích byl povinen majetek NNH využívat účelně a hospodárně k plnění funkcí státu a k výkonu stanovených činností, a přesto, že si byl vědom svých povinností podle § 301 písm. d) a § 302 zákoníku práce, tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem a střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu oprávněnými zájmy zaměstnavatele a zabezpečovat přijetí opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, přičemž poskytování sjednaných služeb od obž. K. následně skutečně obž. D. nepožadoval, neboť jeho jedinou motivací k uzavření předmětné smlouvy bylo, aby pravidelně 1x za 3 měsíce dostával od obž. K. slíbené úplatky, kdy na základě uzavřené smlouvy vyfakturoval obž. K. postupně NNH celkem částku ve výši 1.280.323 Kč, které mu byly se souhlasem obž. D. vyplaceny, a následně byla na návrh obž. D. „z bezpečnostních důvodů“ se souhlasem obž. K. předmětná smlouva ukončena Dohodou o ukončení spolupráce ze dne 28. 2. 2011, když za účelem předání dohodnutého úplatku ve výši 20.000 Kč měsíčně po dobu trvání smluvního vztahu s NNH se obžalovaní sešli nejméně v 5 případech a to vždy v hotelu Admirál v Praze, čímž obžalovaní MUDr. D. a Ing. K. způsobili Nemocnici Na Homolce škodu v celkové výši 1.280.323 Kč, a obž. MUDr. D. obdržel od obž. Ing. K. za zadání předmětné zakázky dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 360.000 Kč (tj. za 18 měsíců po 20.000 Kč měsíčně),

II.

obžalovaní MUDr. Vladimír D., Ing. Emilie B. a JUDr. MUDr. Roman Ž., Ph.D., MBA poté, co dne 9. 3. 2007 v ranních hodinách obž. D. jako ředitel NNH sdělil svému podřízenému obž. Ž., zaměstnanému v NNH od 1. 7. 2003 jako právník – specialista, že plánuje vyjít vstříc politickým tlakům, aby právní služby NNH poskytovala advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS v.o.s. (dále jen AK Šachta), která mu zajistí politickou podporu, a že proto hodlá ukončit jeho pracovní poměr, obž. Ž. téhož dne ve 13.26 hod. navrhl obž. D. svěřit této vybrané advokátní kanceláři obchodní agendu a agendu vymáhání pohledávek, přičemž agendu medicínského práva, statusovou agendu nemocnice a další interní právní agendu by nadále vykonával on, s čímž obž. D. souhlasil, a dne 24. 4. 2007 se dohodli, že od 1. 7. 2007 již obž. Ž. nebude zaměstnancem NNH, ale bude nemocnici poskytovat právní

služby týkající se pouze medicínského práva jako advokát za více než 3x vyšší odměnu, než jakou dostával jako zaměstnanec, což si potvrdili ještě dne 6. 6. 2007, a dne 12. 6. 2007 obž. D. za NNH uzavřel s obž. Ž. Smlouvu o poskytování právních služeb za měsíční odměnu 195.000 Kč bez DPH s platností do 30. 4. 2008, a poté, co se dne 7. 3. 2007 obž. D. dohodl s obž. B., jejíž společnost B. s.r.o. poskytovala NNH již od 20. 12. 1998 služby odborného poradenství v oblasti účetnictví, že pro něj povede i jeho osobní účetnictví, se nejpozději dne 23. 7. 2007 obžalovaní D., B. a Ž. společně dohodli na tom, že učiní vše proto, aby spol. B. s.r.o. a obž. Ž. mohli své služby NNH poskytovat i po datu 30. 4. 2008, resp. 31. 12. 2008, kdy končila platnost smlouvy uzavřené mezi NNH a spol. B. s.r.o., za což obž. B. slíbila poskytnout obž. D. úplatek, a protože obžalovaní věděli, že tohoto záměru nebudou moci dosáhnout jinak, než vypsáním zadávacího řízení na obě zakázky, dohodli se, že poskytování účetních a medicínsko-právních služeb bude spojeno do jedné zakázky, aby zúžili okruh možných konkurentů, a že bude zadávací dokumentace nastavena tak, aby zvýhodňovala Sdružení spol. B. s.r.o. a JUDr. MUDr. Romana Ž. (dále jen Sdružení), které pro naplnění uvedeného záměru plánovali založit, a za tím účelem dne 4.9.2007 zaslal obž. Ž. výkonný ředitel spol. GORDION, s.r.o. emailem návrh plné moci udělené NNH společnosti GORDION s.r.o. k úkonům spojeným s organizačním zajištěním veřejných zakázek definovaných v rámci mandátní smlouvy a také příklad vymezení předmětu veřejné zakázky na účetní služby, téhož dne v 16.36 hodin obž. Ž. tento příklad vymezení předmětu zakázky zaslal zaměstnankyni spol. B. s.r.o. Ing. Lucii B., dceři obž. B., která dne 7. 9. 2007 zaslala obž. Ž. email s vymezením předmětu plánované veřejné zakázky, resp. její části týkající se účetních služeb, které obž. Ž. zapracoval do zadávací dokumentace, a dále obžalovaní nechali do bodu 1.5.2 zadávací dokumentace stanovit kvalifikační předpoklad, že dodavatel musí mít minimálně 1 osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň s vysokoškolským vzděláním v oboru všeobecného lékařství, což v té době splňoval právě obž. Ž., a v souladu s touto společnou dohodou obž. D. dne 7. 12. 2007 schválil zadávací dokumentaci obsahující shora uvedené diskriminační ustanovení, kterým bylo v rozporu s § 6 ZVZ zvýhodňováno Sdružení, téhož dne zaslala pracovnice spol. GORDION provozovateli informačního systému veřejných zakázek České poště s.p. objednávku uveřejnění informací o veřejné zakázce s názvem „Účetní a medicínsko-právní služby“ a o tomto postupu informovala emailem kontaktní osobu pro uvedenou zakázku v NNH zaměstnankyni Janu Vejvodovou, která tento email obratem zaslala obž. Ž., a teprve dne 11. 12. 2007 bylo zadávací řízení zadavatele NNH na veřejnou zakázku s názvem „Účetní a medicínsko-právní služby“ formou otevřeného řízení podle § 27 ZVZ uveřejněno v informačním systému pod evidenčním číslem VZ 60013421, kdy předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 420.000.000 Kč a smlouva měla být uzavřena s platností do 28. 2. 2018, přičemž obž. D. nejprve schválil váhu hodnotících kritérií tak, že cena měla tvořit 60%, kvalita předložených vzorových prací 25% a systém smluvních pokut 15%, a poté, co Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS) na základě námitek uchazečů proti kvalifikačním podmínkám dne 18. 1. 2008 NNH vyzval, aby mj. doplnila zadávací dokumentaci o vzorovou žalobu a vzorový znalecký posudek jako podklad pro vypracování požadovaných vzorových prací a aby odstranila diskriminační požadavek na osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň v oboru všeobecného lékařství, jinak zadávací řízení zruší, obž. D. tomuto požadavku ÚOHS nakonec vyhověl tak, že zpracování vzorových prací ponechal na obž. Ž. a požadavek na osobu – advokáta s vysokoškolským vzděláním v oboru právo a zároveň v oboru všeobecného lékařství nechal ze zadávací dokumentace vypustit, ale protože se obával, aby tímto rozvolněním kvalifikačních podmínek neohrozil zamýšlenou pozici Sdružení, změnil hodnotící kritéria tak, že snížil váhu nabídkové ceny na 40% a naopak zvýšil váhu kvality předložených vzorových prací na 45% a opravené oznámení o veřejné zakázce s informacemi o úpravách nechal v informačním systému veřejných zakázek zveřejnit dne 23. 1. 2008, kdy součástí

úprav byla i změna předpokládané doby trvání zakázky do 31.12.2012 a předpokládaná hodnota zakázky byla snížena na 192.500.000 Kč, a protože bylo třeba zadávací dokumentaci doplnit o žalobu o náhradu škody na zdraví a žalobu o ochranu osobnosti v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, k nimž měli uchazeči podle čl. 7.2 zadávací dokumentace předložit vzorová vyjádření, obž. Ž. si pro tyto účely v období od 25. 1. do 1. 2. 2008 vyhledal žalobu o náhradu škody žalobce Františka Hrádka, kterou tento podal dne 30. 12. 2004 k Obvodnímu soudu pro Prahu 5 proti žalované NNH a která byla následně u tohoto soudu projednávána pod sp.zn. 28 C 408/2004, a dále žalobu o náhradu nemajetkové újmy žalobkyň Moniky a Pavlín Dvořákových, kterou podaly dne 15. 9. 2003 k Městskému soudu v Praze proti žalované NNH a která byla následně u tohoto soudu projednávána pod sp.zn. 34 C 119/2003, neboť v obou těchto věcech za NNH jako právník jednal a obě žaloby tedy velmi dobře znal, následně v těchto žalobách pozměnil jména osob a žalované nemocnice a takto upravené je zanesl do zadávací dokumentace, kterou obž. D. schválil dne 12. 2. 2008, poté dne 18. 3. 2008 obž. D. rozhodl, že členy hodnotící komise budou Mgr. Martin Balada z ministerstva zdravotnictví, soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 5 JUDr. Jarmila Hošková, náměstek ředitele NNH MUDr. Michal Toběrný, účetní NNH Iveta Šimoničková a vedoucí personálního odboru NNH Bc. Václava Hlaváčková, které obž. D. záměrně vybral, neboť věděl, že MUDr. Toběrný si s obž. Ž. tykal, JUDr. Hošková byla blízkou známou obž. Ž. a Iveta Šimoničková a Bc. Hlaváčková se s obž. Ž. znaly z NNH, a stejně tak se zmínění zaměstnanci NNH dobře znali i s obž. B., a poté, co dne 26. 3. 2008 uzavřeli obž. Ž. a spol. B. s.r.o. Smlouvu o sdružení, doručil dne 1. 4. 2008 obž. Ž. za toto Sdružení nabídku s nabídkovou cenou 159.500.000 Kč, k níž přiložil mj. vzorové vyjádření k žalobě o náhradu škody, které obsahovalo doslovný přepis jeho dřívějších vyjádření, která jako právník NNH činil ve věci vedené u Obvodního soudu pro Prahu 5 pod sp.zn. 28 C 408/2004, a vzorové vyjádření k žalobě o ochranu osobnosti

v souvislosti s poskytováním zdravotní péče, které obsahovalo přepis jeho dřívějších vyjádření, která jako právník NNH činil ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp.zn. 34 C 119/2003, čímž obžalovaní D., B. a Ž. zajistili Sdružení oproti ostatním uchazečům výrazně jednodušší podmínky, a poté, co dne 1. 4. 2008 podalo svou nabídku i sdružení KŠD ŠTOVÍČEK advokátní kancelář, v.o.s. a JUDr. Renata Scholzová, která obsahovala nabídkovou cenu 110.000.000 Kč, tedy o 49.500.000 Kč nižší než Sdružení, proběhlo dne 2. 4. 2008 otevírání obálek a dne 10. 4. 2008 hodnocení nabídek, na němž žádný ze členů hodnotící komise nepřiznal svou podjatost vůči obž. Ž. či obž. B. a na němž fakticky žádné hodnocení předložených prací neprobíhalo, neboť vítěz byl předem daný, a nabídka Sdružení byla ve všech subjektivních kritériích formálně vyhodnocena jako nejlepší, následně dne 22. 4. 2008 rozhodl obž. D. jako zástupce zadavatele o přidělení veřejné zakázky Sdružení za nabídkovou cenu 159.500.000 Kč bez DPH za celý rozsah plnění, tedy 55 měsíců, tj. 2.900.000 Kč za měsíc, poté dne 6. 5. 2008 obž. D. zamítl námitky JUDr. Scholzové, které tato podala dne 24. 4. 2008 proti rozhodnutí o přidělení veřejné zakázky z důvodu netransparentně stanoveného způsobu hodnocení nabídek a z důvodu podjatosti členů hodnotící komise, neboť byl osobně zainteresován na tom, aby byla tato zakázka zadána Sdružení, přičemž toto rozhodnutí mu po předchozí domluvě připravil obž. Ž., a poté, co dne 4. 6. 2008 vydal ÚOHS na návrh JUDr. Scholzové předběžné opatření, kterým NNH zakázal uzavřít smlouvu z důvodu pochybností o souladu postupu zadavatele se zákonem při hodnocení dílčích kritérií, a poté, co následně dne 30. 6. 2008 vzala JUDr. Scholzová svůj návrh zpět, neboť nechtěla skládat kauci 1.100.000 Kč, a dne 3. 7. 2008 rozhodl ÚOHS o zastavení správního řízení z důvodu zpětvzetí návrhu JUDr. Scholzovou, uzavřel obž. D. jako zástupce NNH dne 4. 8. 2008 se Sdružením smlouvu o poskytování účetních a medicínsko-právních služeb (dále jen Smlouva) s účinností od 1. 10. 2008 na dobu 55 měsíců, tedy s termínem plnění do 30. 4. 2013, kdy v souvislosti s popsáním jednáním, tedy průběhem zadávacího řízení, zadáním veřejné zakázky a poskytováním plnění z

této smlouvy si obž. D. nechal slíbit úplatek ve výši 250.000 Kč měsíčně po dobu platnosti Smlouvy, tj. v celkové očekávané výši 13.750.000 Kč, a následně skutečně od obž. B. slíbené úplatky přijal ve formě finanční hotovosti, a to celkem za dobu platnosti Smlouvy od 1. 10. 2008 do 31. 12. 2010 dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 6.750.000 Kč (tj. za 27 měsíců po 250.000 Kč měsíčně), přičemž všichni obžalovaní byli při uvedeném společném jednání vedeni úmyslem směřujícím k osobnímu obohacení na úkor NNH, a obž. D. za přispění obžalovaných B. a Ž. nebyl veden snahou zajistit v řádném zadávacím řízení co nejvýhodnější nabídku pro NNH, jak byl povinen podle ust. § 14 odst. 1 zák. č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a vystupování v právních vztazích, tedy účelně a hospodárně pečovat o majetek, a podle § 301 písm. d) zákoníku práce, tedy řádně hospodařit s prostředky svěřenými mu zaměstnavatelem, nýbrž byl veden úmyslem zadat veřejnou zakázku tomu, kdo mu byl ochoten za toto zadání poskytnout úplatek, a tím v důsledku popsaneho ovlivnění průběhu zadávacího řízení a zvýhodnění preferovaného Sdružení došlo k zadání této veřejné zakázky za nevýhodnou cenu ke škodě NNH, čímž obžalovaní společným jednáním způsobili Nemocnici Na Homolce škodu ve výši nejméně 49.500.000 Kč, která odpovídá rozdílu mezi nabídkovými cenami zvýhodněného Sdružení a v pořadí druhým umístěným uchazečem sdružením spol. KŠD Šťovíček advokátní kancelář, v.o.s., IČ 25711229, a JUDr. Renata Scholzová, IČ 13158660, přičemž celkem bylo Sdružení za dobu trvání smlouvy vyplaceno 159.500.000 Kč bez DPH, z čehož celkem 34.395.456,32 Kč získal obž. Ž., když se dne 29. 10. 2009 za účasti obž. D. po několikaměsíčních neshodách dohodl s obž. B., že bude měsíčně se zpětnou účinností od 1. 1. 2009 dostávat odměnu 550.000 Kč bez DPH,

III.

obžalovaní MUDr. Vladimír D. a Mgr. Bc. David M.

poté, co se nejpozději dne 9. 3. 2007 obž. D. jako ředitel NNH rozhodl, že právní služby pro NNH bude poskytovat advokátní kancelář ŠACHTA & PARTNERS, v.o.s. (dále jen AK Šachta), neboť se na tom dne 28. 2. 2007 dohodl se svým známým JUDr. Miroslavem Šachtou, společníkem AK Šachta, a poté, co v červnu 2007 obž. D. jako ředitel NNH zadal zakázku na zajištění právních služeb na dobu 2 let AK Šachta za nabídkovou cenu 6.259.400 Kč bez DPH, a poté, co se nejpozději dne 21. 8. 2007 obž. D. seznámil i s druhým společníkem AK Šachta obž. M., nejpozději dne 3. 2. 2009 obž. D. rozhodl, že i další zakázku na poskytování právních služeb NNH zadá AK Šachta, za což si od obž. M. nechal slíbit úplatek, a přestože věděl, že jen obž. Ž. zaplatila NNH v roce 2008 za poskytování právních služeb částku převyšující 2.000.000 Kč, což byla spodní hranice pro podlimitní zakázku podle § 12 odst. 2 ZVZ, záměrně v úmyslu zvýhodnit preferovaného dodavatele AK Šachta závažným způsobem porušil závazná pravidla zadávacího řízení podle ZVZ a dne 3. 2. 2009 schválil zadávací dokumentaci k veřejné zakázce „Poskytování právní pomoci“, v níž předpokládanou hodnotu zakázky v rozporu s § 13 odst. 2 ZVZ účelově podhodnotil na částku 1.750.000 Kč za jeden rok plnění, aby nemusela být zadána některým z druhů zadávacího řízení podle § 21 odst. 1 ZVZ, a téhož dne 3. 2. 2009 nechal rozeslat výzvu k podání nabídek ve vnitřním výběrovém řízení AK Šachta a dalším dvěma advokátním kancelářím, přičemž jako jediné hodnotící kritérium stanovil výši nabídnuté hodinové sazby, a poté, co dne 2. 3. 2009 obž. D. jako zástupce zadavatele rozhodl o vítězi vnitřního výběrového řízení, kdy jako nejvhodnější nabídku vybral preferovaného dodavatele AK Šachta s nabídkovou cenou 3.500 Kč bez DPH za hodinu práce, dohodl se s obž. M., že v rozporu se zadávací dokumentací a nabídkou AK Šachta nebude proplácena skutečně odvedená práce, ale bude zaveden měsíční paušál, neboť neměl v úmyslu odebírat od AK Šachta právní služby v rozsahu 50 – 60 hodin za měsíc, jak deklaroval v zadávací dokumentaci, ale v mnohem větším rozsahu, následně dne 3. 4. 2009 obž. D. uzavřel jako zástupce zadavatele s AK Šachta Smlouvu o poskytování právní pomoci (dále jen Smlouva o právní pomoci) s termínem plnění do 31. 12. 2009, kdy touto smlouvou zavázal NNH k hrazení paušálních měsíčních plateb ve výši 100.000 Kč za právní audit

Shodu s prvopisem potvrzuje Klára Baxová

uzavřené smluvní dokumentace NNH a ve výši 100.000 Kč za právní pomoc v oblasti uzavírání běžné smluvní agendy v rámci zajištění provozu NNH jako zdravotnického zařízení a dalších 3.500 Kč bez DPH za právní pomoc poskytovanou nad rámec těchto činností, přičemž již za první měsíc plnění, tedy za duben 2009, vyfakturovala AK Šachta se souhlasem obž. D. 58 hodin nad rámec dojednaných paušálních plnění, limitu 2.000.000 Kč tak bylo dosaženo již dne 24. 9. 2009 a do 31. 12. 2009 NNH zaplatila AK Šachta celkem 7.806.835 Kč bez DPH, a protože obžalovaní D. a M. chtěli, aby NNH odebírala právní služby od AK Šachta mimo režim ZVZ i po datu 31. 12. 2009, rozhodl obž. D. dne 17. 12. 2009 uzavřením Dodatku č. 1 o prodloužení Smlouvy o právní pomoci s AK Šachta do nabytí účinnosti smlouvy o poskytování právní pomoci vzešlé ze zadávacího řízení, jehož ukončení obž. D. ve smlouvě deklaroval v květnu 2010, přestože opět oba obžalovaní věděli, že uzavření takového dodatku mělo předcházet příslušné zadávací řízení podle § 21 ZVZ, a obž. D. posléze vyhlášení řádného zadávacího řízení na veřejnou zakázku na poskytování právních služeb jako zástupce zadavatele záměrně oddaloval s cílem zachovat co nejdéle platnost uzavřené Smlouvy o právní pomoci, neboť po dobu její platnosti dostával měsíčně od obž. M. a úplatky, a vyhlásil jej až dne 14. 9. 2010 pod názvem „Právní podpora“, přičemž obž. D. po dohodě s obž. M. úmyslně porušil zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace podle § 6 ZVZ, neboť v zadávací dokumentaci nechal podmínky k účasti nastavit tak, aby vyhovovaly preferovanému uchazeči AK Šachta, konkrétně v části technických kvalifikačních podmínek zejména požadavkem na certifikát systému řízení jakosti řady ISO 9001 pro poskytování právních služeb a dalšími účelovými technickými kvalifikačními podmínkami, o kterých oba obžalovaní věděli, že je schopna je splnit právě AK Šachta a minimum dalších advokátních kanceláří, a protože záměr NNH zadat tuto zakázku právě a jen vybrané advokátní kanceláři byl zřejmý, což od podání nabídky odradilo např. AK Weinhold Legal v.o.s., ke dni podání nabídek, tedy k 3.12. 2010, podal nabídku do této soutěže pouze jediný uchazeč, a to obžalovanými preferované sdružení AK Šachta, Velíšek a Kavínek, podepsané obž. M., a přesto, že obž. D. za pomoci AK Šachta zamítl všechny námítky brojící proti diskriminačně nastaveným zadávacím podmínkám, nakonec se rozhodl zadávací řízení dne 5. 4. 2011 bez odůvodnění zrušit, neboť dospěl k závěru, že by jej jinak z důvodu diskriminačně nastavených zadávacích podmínek zrušil ÚOHS, a přesto, že mu bylo známo, že za období roku 2010 vyplatila NNH AK Šachta za dodávku právních služeb částku převyšující 15.000.000 Kč bez DPH, a byl si tedy vědom toho, že je povinen vyhlásit zadávací řízení v příslušném druhu zadávacího řízení podle § 21 ZVZ, takto nepostupoval, naopak dne 7. 4. 2011 uzavřel ke Smlouvě o právní pomoci Dodatek č. 2, a to se zpětnou účinností od 1. 1. 2011, jímž došlo ke změně objemu služeb, nově dle požadavku klienta, neboť chtěl, aby AK Šachta poskytovala právní služby mimo režim ZVZ i nadále, a teprve dohodou ke dni 30. 4. 2011 Smlouvu o právní pomoci ukončil, přičemž za dobu účinnosti Smlouvy o právní pomoci uzavřené bez řádného výběrového řízení uhradila NNH AK Šachta za rok 2009 celkem 7.806.835 Kč bez DPH, za rok 2010 celkem 15.385.878,80 Kč bez DPH a za rok 2011 celkem 1.410.125 Kč bez DPH, tj. celkovou částku 24.602.838,80 Kč bez DPH, kdy obž. D. jako ředitel NNH, který měl povinnost zadávat veřejné zakázky v souladu se ZVZ, za to, že podle tohoto zákona úmyslně nepostupoval, nezadával veřejné zakázky v příslušném druhu zadávacího řízení podle § 21 ZVZ a vědomě tak porušil závazná pravidla zadávacího řízení stanovená ZVZ, tedy za to, že na základě vnitřního výběrového řízení na realizaci veřejné zakázky s názvem „Poskytování právní pomoci“ jako zástupce NNH uzavřel s AK Šachta Smlouvu o poskytování právní pomoci ze dne 3. 4. 2009 a následné dodatky k této smlouvě, pravidelně přijímal pro sebe, příp. další osoby, v období nejméně od 3. 6. 2009 do 24. 1. 2011 od obž. M. v sídle AK Šachta v Praze 5, Radlická 28/663, později Bucharova 1314/8, Praha 13 (dále jen v sídle AK), či v NNH neoprávněně plnění ve formě finanční hotovosti, a to v období do července 2010 ve výši 100 000 Kč měsíčně a pak v období od srpna 2010 ve výši

120 000 Kč měsíčně, když za účelem předání dohodnutého úplatku se obžalovaní sešli nejméně v 21 níže uvedených případech a obž. MUDr. D. obdržel od obž. Mgr. Bc. M. za zadání předmětné zakázky bez výběrového řízení dohodnutý úplatek v celkové výši nejméně 2.220.000 Kč (tj. 15x100.000 Kč a 6x120.000 Kč).

4) Proti tomuto rozsudku podali včas **odvolání** obžalovaní MUDr. Vladimír D., Mgr. Bc. David M., Ing. Emilie B. a JUDr. MUDr. Roman Ž., Ph.D., MBA, a státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze. Obžalovaní Mgr. Zdeněk Č., Ph.D. a Ing. Josef K. odvolání nepodali, a protože v případě obžalovaného K. vzal státní zástupce své odvolání zpět, a v případě obžalovaného Č. odvolání nepodal, je část rozsudku týkající se těchto dvou obžalovaných v právní moci.

5) Obžalovaný JUDr. MUDr. Roman Ž., PhDr. MBA, dne 8. listopadu 2020 zemřel, trestní stíhání bylo v jeho případě usnesením ze dne 25. listopadu 2020 zastaveno, a proto se soud jeho odvoláním dále nezabýval.

6) **Odvolání státního zástupce** směřuje, po zpětvzetí odvolání proti výroku o trestu u obžalovaného Ing. Josefa K., proti výrokům o trestech u obžalovaných MUDr. Vladimíra D. a Mgr. Bc. Davida M. v neprospěch těchto obžalovaných. U obou obžalovaných pokládá státní zástupce uložené tresty za nepřiměřeně mírné, poukazuje na výši získaného prospěchu u obžalovaného D. a na to, že se obžalovaný Mgr. Bc. David M. dopustil trestné činnosti na úkor nemocnice, jako advokát, který měl této nemocnici poskytovat právní pomoc a ne zajišťovat prospěch advokátní kanceláři ve výši převyšující 24 mil. Kč. U obžalovaného MUDr. D. navíc poukazuje na to, že měl být uložen souhrnný trest za veškerou jeho trestnou činnost spáchanou před datem 1.12. 2016, tedy i za jednání, kterým byl uznán vinným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 26.9.2018, sp.zn. 2 T 4/2015.

7) Oproti tomu však, vzhledem k novele trestního zákoníku, má za to, že je na místě zrušení skutku uvedeného pod bodem II. a nové rozhodnutí ve věci, protože se změnou hranice škody velkého rozsahu z 5 milionů na 10 milionů se změnila právní kvalifikace zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 3, 4 písm. a) tr. zákoníku na mírnější kvalifikaci podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Na změnu právní kvalifikace by měl soud reagovat i ve výroku o trestu. Za přiměřený pokládá trest odnětí svobody v trvání sedmi let. U obžalovaného Davida M. navrhl, aby soud uložil dále trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokátní praxe.

8) **Odvolání obžalovaného MUDr. Vladimíra D.** odůvodnila jeho obhájkyň Mgr. Katarína Kožíaková Oboňová a směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku. Nejzávažnější námitky směřují proti použitelnosti elektronického souboru s názvem Director's diary, který soud označuje jako „elektronický deník“ obžalovaného. Podle názoru odvolatele byl tento důkaz získán za pomoci nezákonného příkazu k domovní prohlídce, protože tento příkaz vydal místně nepřislušný soud (Okresní soud pro Prahu západ sp.zn. 33 Nt 878/2013 ze dne 25.6.2013 a sp.zn. 33 Nt 952/2014 ze dne 18.6.2014). Soud prvního stupně pak pochybil, pokud provedení tohoto důkazu připustil. Navíc soud tento důkaz vyhodnotil naprosto nesprávně, když nevzal v úvahu možnost, že se skutečně může jednat o záměrnou fabulaci obžalovaného bez ohledu na to, zda to činil v rámci svého záměru zapsat o svém působení ve funkci ředitele nemocnice beletristické dílo nebo s cílem tyto záznamy v budoucnu použít proti osobám uvedeným v jednotlivých záznamech. Obecnou věrohodnost těchto záznamů pak snižuje abúzus Diazepamem, často v kombinaci s alkoholem, a abúzus návykových látek. Roli hraje také silné narcistické zaměření obžalovaného. Dalšího

pochybení se soud prvního stupně dopustil, pokud připustil provedení důkazu záznamem o sledování prostor hotelu Ventana, pořízeným v jiné trestní věci.

9) Pokud jde o poradenské smlouvy s obžalovaným Mgr. Zdeňkem Č., Ph.D., a vystavené faktury, ty skutečně existovaly a faktury byly propláceny. K tomu není nutno vyslýchat svědky. Nicméně závěr, že Mgr. Č. žádnou poradenskou činnost nevyvíjel, není opřen o žádné relevantní důkazy. Pokud pak je v elektronických záznamech uvedena poznámka „moo“ není jasné, kdo komu úplatky předával. Navíc, tato poznámka není uvedena u všech schůzek, při kterých měly být úplatky, podle soudu prvního stupně, předány.

10) Obdobná argumentace je i v případě smlouvy s obžalovaným Ing. Josefem K. Závěr o neexistenci plnění ze smlouvy není opřen o relevantní důkazy, stejně tak jako závěr o předání jakékoliv finanční hotovosti. Hodinová odměna ve výši 1.750,- Kč není nijak neobvyklá.

11) V bodě II. napadeného rozsudku zpochybňuje závěr soudu o účelovosti externalizace účetních a medicínských služeb poukazem na výpověď svědků Kabátka a Šnajdra, kteří potvrdili, že ze strany Ministerstva zdravotnictví šlo o jednu z možností jak reformovat zdravotnictví jednak zvýšením aktivity, jednak snížením nákladů. Spojení účetních a medicínsko-právních služeb ministerstvo odsouhlasilo a v tomto směru neshledal pochybení ani ÚOHS. Dále uvádí, že neexistuje žádný důkaz o tom, že by obžalovaný zasahoval do nastavení podmínek výběrového řízení nebo ovlivňoval složení nebo závěry hodnotící komise. Další výhrady má ke stanovení výše škody, která neměla být vyčíslena rozdílem mezi cenou zakázky a další nabídkou, ale mezi cenou zakázky a obvyklou nebo srovnatelnou cenou za nabízené služby. Poslední námitkou v této části výroku rozsudku je, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný D. od obžalované B. obdržel jakýkoliv úplatek.

12) Ke skutku uvedenému pod bodem III. namítá, že soud prvního stupně nevzal v úvahu specifčnost právní služby v oblasti medicíny, nutnost důvěry a vysoké odbornosti. V daném případě pak neexistuje důkaz o tom, že zvolil konkrétní způsob řízení nebo, že by se dohodl s obžalovaným Mgr. M. Protože k žádnému závažnému porušení pravidel zadávacího řízení nedošlo, namítá nesprávnou právní kvalifikaci. Konečně namítá nesprávnost závěru soudu prvního stupně, že od obžalovaného Mgr. M. obdržel dohodnutý úplatek.

13) Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a buďto sám rozhodl tak, že se obžalovaný zprošťuje obžaloby, nebo aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

14) Odvolání obžalované Ing. Emilie B. odůvodnili postupně všichni tři její obhájci. První odůvodnění vypracované **JUDr. Markem Vosádkou** (soudu došlo 27.4.2020) pouze konstatuje, že odvolání směřuje proti všem výrokům napadeného rozsudku týkajícím se obžalované B.. Obžalovaná trvá na tom, že se žádných trestných činů nedopustila. Navíc bylo porušeno její právo tím, že soud neprovedl jí navržené důkazy. V doplnění odvolání (ze dne 9.6.2020) uvedl Mgr. Marek Vosádka, že v daném případě přijal soud prvního soudu tezi, že onen. tzv. „deník“ MUDr. D. je jakousi „zjevenou pravdou“ a že namísto podrobnějšího rozboru a hodnocení provedených důkazů lze provést citace z tohoto „deníku“, tyto umně seskládat, vysvětlit jejich význam a k důkazům, které by tento „deník“ vyvracely, nepřihlídnout. Bez zjevných důvodů pak soud zamítl provedení důkazů, když jeho vysvětlení, že s odstupem času by si svědci stejně nic nepamatovali, nelze akceptovat.

15) Dokonce ani z obsahu tzv. „deníku“ neplyne nic, co by prokazovalo, že by se obžalovaná podílela ať už na myšlence vypsání dané zakázky, či na přípravě zadávací dokumentace, či na samém procesu zadání, či na výběru vítězného uchazeče. V této souvislosti jsou zmiňováni pouze spoluobžalovaní MUDr. Vladimír D. a MUDr. JUDr. Roman Ž. O účasti obžalované nevypovídají ani slyšení svědci.

16) Také další závěr soudu v tom, že měla obžalovanému MUDr. D. slíbit a poté poskytnout úplatek, nemá naprosto žádnou oporu v provedených důkazech. Prostě proto, že toto tvrzení není pravdivé. Ostatně to, v jaké výši měl být úplatek poskytnut, je markantní v odůvodnění odst. 100, kde se hovoří o 105 K měsíčně, tj. 300 K Q, z čehož soud dovozuje, že měsíčně mělo být placeno 250.000,- Kč. Obžalobě se nepodařilo najít žádný výběr, který by odpovídal úplatku ve výši 3,5 mil. Kč, což svědčí o nesmyslnosti předmětného zápisu v tzv. „deníku“. Obžalovaná navíc zpochybňuje záznamy v „deníku“ tím, že se měla sejít s obžalovaným D. v době, kdy měla prokazatelně dovolenou, a tím, že soudu předložila svědectví, že částku, kterou vybrala v hotovosti a která měla být použita jako úplatek, použila na zaplacení dluhu Ing. Čermákovi. Pokud jde o náhradu škody, poškozená organizace jaksi opomněla konkretizovat, v čem obžalovaná porušila nějakou povinnost, ze které vznikla škoda. Pokud je pak škoda vyčíslena porovnáním s nabídkou sdružení KŠD Šťovíček, je evidentní, že by tato neznámá a nezkušená schránka nebyla schopná zakázku plnit. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a obžalovanou buď zprostil obžaloby, nebo, aby věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

17) Další odůvodnění odvolání obžalované Ing. B. předložil obhájce **JUDr. Josef Monsport** (27.5.2020). Úvodem vytýká porušení zásad spravedlivého a zákonného procesu jak při hodnocení důkazů, tak v písemném zpracování rozsudku. Rozsudek postrádá hodnocení důkazů, některá ze skutkových zjištění nemají oporu v provedených důkazech, rozsudek se nevypořádal s obhajobou obžalované, některé provedené důkazy nehodnotil vůbec (opomenuté důkazy) a konečně soud přebírá skutková tvrzení obžaloby bez relevantních důkazů.

18) Ke zločinu podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) trestního zákoníku uvádí konkrétně, že z žádného důkazu nevyplyvá, že by se obžalovaná B. s obžalovanými D.m a Ž. dohodla na poskytování služeb NNH a na tom, že za to poskytnou obžalovanému D. úplatek. Hodnocení „deníku“ obžalovaného D. je pak stejné jako v případě předchozího odůvodnění odvolání. Připouští, že se podílela na vymezení účetních činností pro NNH, protože vzorový materiál od společnosti Gordion s.r.o. byl víceméně nepoužitelný, to však souviselo se zadáním Ministerstva zdravotnictví a rozhodně nebylo motivováno tak, jak dovozuje soud. Obžalovaná se rozhodně nepodílela na zadání kvalifikačních předpokladů do zadávací dokumentace, na výběru hodnotící komise. Podstatné výhrady má i k výpočtu vzniklé škody, ty jsou identické jako v předchozím odůvodnění odvolání. Navíc zdůrazňuje závěry znaleckého posudku JUDr. Ing. Radka Jurčíka Ph.C., podle kterého měly být účetní služby nabízené sdružením KŠD Šťovíček, AK, v.s.o. tedy druhým, neúspěšným, uchazečem o zakázku, pouze subdodávkou právních služeb, a nesplňovaly kvalifikační kritéria zadávací dokumentace. Tento závěr však soud prvního stupně nevzal v úvahu, stejně tak jako další znalecký posudek znaleckého ústavu Equita Consulting, s.r.o., který vyhodnotil výše zmiňovanou nabídku tak, že byla výrazně nižší proto, že zde kalkulované osobní náklady byly hluboko pod zjištěným průměrem mezd profesí požadovaných, že by tento uchazeč nebyl schopen plnit celý rozsah prací požadovaný NNH.

19) Ke zločinu podplácení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku vznáší obdobné námitky k použitelnosti „deníku“ MUDr. D., jako v předchozím odůvodnění odvolání. K prvnímu úplatku ve výši 3.500.000,- Kč uvádí, že u jednání obžalovaných D. a Ž. nebyla, takže se těžko může vyjádřit k tomu, co zde dohodli. Částka 250.000,- Kč, později zmiňovaná v „deníku“, mohla souviset s „destrukcí“ společnosti Stylmed, která dodávala do NNH zdravotnický materiál s obrovskými obraty, která se v deníku zmiňuje. Částka 3,5 mil se později v „deníku“ objevuje vícekrát a je zjevné, že se jedná o tutéž částku. M.j. v zápisu ze dne 14.7.2009 (návrat jeho 3,5 mil z malého Holte), za druhé pololetí 2008 se tato částka opět několikrát objevuje, nicméně tato částka neodpovídá výpočtu v napadeném rozsudku. Ostatně tomu neodpovídá ani druhý ani třetí „úplatek“ ve výši 1.200.000,- Kč a 2.050.000,- Kč. Krom toho poukazuje, stejně jako předchozí odvolání na to, že v zápisu ze dne 23.8.2010 je k její osobě a ke Gordionu uvedena 105 K měsíčně.

20) Závěrem navrhuje, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí, protože vytýkané vady nelze v odvolacím řízení napravit.

21) Další písemné odůvodnění odvolání vypracoval třetí z obhájců obžalované Ing. Emilie B., **JUDr. Bc. Ladislav Veselý** (9.6.2020). Rozsudek napadá ze stejných důvodů jako v předchozích odůvodněních jeho kolegové. Navíc vyslovuje přesvědčení o nelogičnosti závěru soudu, že by obžalovaná B. poskytovala z ceny zakázky měsíčně částku 250.000,- Kč jako úplatek obžalovanému D., protože tím by se zakázka stala výrazně ztrátovou. Jediným důkazem pro tento závěr je „deník“ obžalovaného D., který soud vyhodnocuje novátorským způsobem. V části, která mu vyhovuje, jej pokládá za věrohodný, v části, která nekoresponduje s tvrzením obžaloby, k němu nepřihlíží. Kromě nesprávného hodnocení důkazů se dále zabývá i nesprávným závěrem o vzniku výši škody, kdy odkazuje, stejně jako v předchozím odůvodnění odvolání, na předložené znalecké posudky. Na rozdíl od předchozích odůvodnění napadá i výrok o trestu, který označuje na nepřiměřený a odporující zásadám trestání. Při hodnocení přitěžujících okolností poukázal soud na výši škody, která však je přinejmenším sporná, a na prospěch 160 mil Kč, což je cena celé zakázky, která byla nepochybně realizována a nesla s sebou nutné náklady, které soud přehlédl. Nepřiměřený je i peněžitý trest, když soud ani neodůvodnil počet denních sazeb v maximální výši. Rozsudek je v tomto směru nepřezkoumatelný. Závěrem navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

22) Odůvodnění odvolání vypracovala i sama obžalovaná **Ing. Emilie B.**. V úvodní části se zabývá nevěrohodností Director's Diary a má za absurdní, že je někdo stíhán pouze na základě toho, že o něm někdo jiný něco napíše. Kromě toho, že sám autor věrohodnost skutečností zde uváděných popírá, jsou údaje uvedené v tomto „deníku“ v rozporu i s dalšími důkazy, jejichž provedení však nalézací soud odmítl.

23) Pokud jde o vinu podle § 256 odst. 1, 2 písm. a), b), c) tr. zákoníku zdůrazňuje především absenci motivu pro takové jednání. Spojení předmětu zakázky na účetní služby a medicínské právo způsobilo obžalované jen a pouze potíže. Přestože rozsudek vychází z její aktivní role před vyhlášením zakázky, její administraci, přípravě podkladů, průběhu výběrového řízení a složení hodnotící komise, žádná taková aktivita neexistovala a ani nebyla prokázána, a to dokonce ani obsahem problematického „deníku“.

24) K trestnému činu podplácení nebyl proveden prakticky žádný důkaz, s výjimkou Director's Diary. Ze zápisů v tomto „deníku“ rozhodně nelze dovodit to, co z nich dovozuje

soud prvního stupně, tedy výši měsíčních úplatků, ani to, že se na ní obžalovaný B. s obžalovaným D. dohodli. Ze všech zápisů, ve kterých se vyskytuje „moo“, tedy podle soudu úplatky, vybral soud pouze 4, když další zmínky o „moo“ se mu už do jeho závěrů nehodí, a proto je ignoruje. Pro ilustraci připomíná, že obžalovaný D. označuje jako „moo“ cosi, co předává své manželce k narozeninám. Dále poukazuje na záznam ze dne 9.12.2008, kdy má obžalovaný D. předávat právě obžalované B. 6 M na purifikaci. Je naprosto nelogické, aby obžalovaný D. vybíral od obžalované B. hotovost jen proto, aby ji tuto hotovost nosil zpět (na purifikaci). K jednotlivým údajně předaným částkám uvádí toto odůvodnění stejná vysvětlení jako předchozí odůvodnění odvolání zpracovaná obhájci. Částka 3.500.000,- Kč byla platbou mezi společnostmi Holte s.r.o. a Holte Medical, která byla provedena dne 4.12.2009. Tuto částku nemohla obžalovaná v hotovosti vyzvednout z účtu společnosti Holte s.r.o., aniž by se to v jejím účetnictví projevilo. Tento důkaz však soud prvního stupně ignoroval. Další částka 1.200.000,- Kč byla splátka dluhu, soud však ignoruje prohlášení věřitele Ing. Čermáka i možné svědky, které v této souvislosti navrhla. Soud dále ignoruje znalecký posudek MUDr. Turka, který uzavřel, že Directors Diary nelze považovat za spolehlivý zdroj informací proto, že obžalovaný D. je specifickou osobností a měl v době jeho tvorby prokazatelné problémy s užíváním návykových látek. U veřejného zasedání doplnila, že v NNH pracovala přes 20 let a že o obžalovaném D. se vědělo, že „*pije první ligu*“.

25) Shodně jako v předchozích odůvodněních odvolání napadá obžalovaná B. i výši způsobené škody a připomíná znalecké posudky, které se hodnotou zakázky zabývaly. Uložený peněžitý trest pokládá za nepřiléhavý jak výši škody, tak mírou vyššího prospěchu. Jen personální náklady činily podle posudku Equita Consulting měsíčně více než 2.000.000,- Kč a při fakturaci 2.350.000,- Kč je tak zcela zřejmé, že k žádnému zisku vyššího prospěchu nemohlo dojít ani na straně spol. B. s.r.o., tím méně na straně obžalované B. osobně. U veřejného zasedání k tomu dále doplnila, že když zjistila jakým způsobem „spolupráce“ s obžalovaným D. a MUDr. Ž. probíhá, chtěla od smlouvy o spolupráci odstoupit. Jak obžalovaný D., tak MUDr. Ž. jí však vyhrožovali, že po ní budou požadovat náhradu škody a že jí dají k soudu. Toho se zalekla a v poskytování účetních služeb NNH pokračovala, přesto, že to pro ni nebylo nijak výhodné. Shodně s předchozími návrhy svých obhájců navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil nalézacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

26) **Odvolání obžalovaného Mgr. Bc. Davida M.** odůvodnila jeho obhájkyň Mgr. Karolína Babáková. V úvodu odvolání vytýká soudu prvního stupně nekritické přijetí obecné věrohodnosti „deníku“ obžalovaného D., opomenuté důkazy a porušení práva na spravedlivý proces. Obhajoba nerozporuje, že některé události popsané v deníku mohou být pravdivé, proti tomu však mnohé události zde popisované jednoznačně pravdivé nejsou. K podpoře tohoto tvrzení navrhla obhajoba větší množství svědků, jejichž výslech však soud odmítl. Tím porušil princip rovnosti stran, protože všechny důkazy navržené obžalobou přijal. Pojem „obecné věrohodnosti Deníku“ neměl být vůbec použit. Jedná se o dílo jednoho z obžalovaných, o jehož věrohodnosti má soud pochybnosti. Navíc si s využitím autorské licence mohl do tohoto dokumentu zapsat cokoliv. Mohlo by se jednat maximálně o nepřímý důkaz, ten by však musel mít oporu v důkazech dalších, což se zjevně nestalo.

27) Dalším odvolacím důvodem je nesrozumitelnost a nepřezkoumatelnost výroku napadeného rozsudku. Popis skutku, který se obžalovaného M. týká, je z větší části popisem jednání druhého z obžalovaných, obžalovaného D.. První aktivní činností připisovanou obžalovanému M. je „slib úplatků“ o čemž však deník obžalovaného D. neobsahuje žádný

zápis, dokonce ani o tom, že by spolu jednali. V další části deník sice uvádí, že obžalovaný M. předával obžalovanému D. „moo“, z čehož soud dovodil, že se jedná o úplatky, není však zřejmé, z jakého důvodu soud dovodil, že jejich platbu slíbil obžalovanému D. právě obžalovaný M. K tomu lze dále poznamenat, že i státní zástupce na straně 139 obžaloby uvádí, že úplatek slíbil a první předal JUDr. Šachta. Údajný dvacátý úplatek pak měla podle napadeného rozsudku „za AK Šachta“ předat paní Škrétová. AK Šachta však není stíhaným subjektem a proto není jasné, proč je i toto jednání kladeno za vinu obžalovanému M., když navíc žádná paní Škrétová v AK Šachta nikdy nepracovala.

28) V dalším popisu skutku pak není uvedeno nic konkrétního, co by měl obžalovaný M. udělat, aby docílil podhodnocení zakázky, což je kvalifikováno jako pomoc ke zločinu porušení předpisů a pravidel hospodářské soutěže. Obžalovanému M. je dále kladeno za vinu, že se „v rozporu se zadávací dokumentací dohodl, že nebude proplácená skutečně odvedená práce, ale měsíční paušál“. Ani o této dohodě se deník nezmiňuje a dvě ze schůzek zde uvedené, nelze jako důkaz této dohody přijmout. Smlouvu o poskytování právních služeb podepsal za AK Šachta Mgr. Stubley, nikoliv obžalovaný M. Ze shora uvedeného tak rozhodně není zřejmé, v čem je spatřována role pomocníka obžalovaného u dvou trestných činů, které jsou mu kladeny za vinu a za které byl odsouzen.

29) V další části odvolání se odvolatel zabývá otázkou nepoužitelnosti záznamů o sledování osob, protože toto bylo soudem povoleno v jiné trestní věci. K tomu předkládá obsáhlý rozbor právní úpravy a judikatury. Má za to, že nelze analogicky rozšiřovat limitované podmínky zásahu do lidských práv a svobod tak, jak se to v tomto případě stalo. Nicméně upozorňuje i na to, že pokud soud takový důkaz přesto připustil, nesprávně jej vyhodnotil. Odposlech pochází z roku 2012, zatímco tvrzená trestná činnost měla probíhat v letech 2009-2010, tedy za úplně jiné situace. Dále se zabývá výpověďmi svědků a zdůrazňuje výpověď svědkyně Jany Šádkové, která vyloučila, že by obžalovaný M. disponoval penězi v hotovosti firmy PESKIM s.r.o. Tuto výpověď svědkyně soud naprosto ignoruje a nahrazuje ji volnou úvahou na téma, že je všeobecně známo, že pro advokáta není problém „generovat peníze“, speciálně pokud má jeho kancelář „desítky klientů“ a „zahraniční oddělení“.

30) Nezákonná konstrukce postihla i výrok o trestu. Za přitěžující okolnost soud považuje ziskuchtivost a zisk vyššího prospěchu ve výši téměř 25.000.000,- Kč. Ve výroku rozsudku se však o žádném získání částky 25 milionů Kč nemluví a chybí jakýkoliv výpočet nebo úvaha, jak soud k této částce přišel. Pokud za zisk je považována částka fakturovaná AK Šachta za odvedenou práci, pak není jasné, proč by se mělo jednat o zisk obžalovaného. Závěrem obhájkyň navrhla, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

31) **Vrchní soud v Praze** přezkoumal v rozsahu podaných odvolání napadený rozsudek Městského soudu v Praze a ve stejném rozsahu přezkoumal i postup řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že všechna odvolání jsou částečně důvodná.

32) **Řízení**, které vynesení rozsudku předcházelo, nevykazuje žádných podstatných vad, které by mohly mít vliv na práva obžalovaných. Obžalovaní byli od počátku trestního s řízení o svých právech řádně poučeni, jejich zájmy pak po celou dobu hájili obhájci. Soud prvního stupně vedl řízení víceméně korektně. Určité pochybnosti lze sice mít k technice vedení výslechů předsedkyní senátu, když vyslýchaným osobám předkládala k vyjádření obsah listinných a jiných důkazů, které nebyly v té době ještě procesním způsobem před soudem provedeny, nicméně nejedná se o pochybení, spíše o zavedený způsob výslechu, který

předsedkyni senátu umožnilo její kvalitní seznámení s obsahem spisu, a který ve svém důsledku nikoho nepoškozuje ani nezvýhodňuje.

33) Pokud jde o rozsah provedeného dokazování, pokládá jej odvolací soud za dostatečný k objasnění otázek viny, právní kvalifikace, trestu i náhrady škody. Navrhovaná doplnění dokazování by žádné podstatné změny důkazního řízení nemohla přinést a došlo by jen k rozmělnění a znepřehlednění důkazní situace. Týká se to zejména účetnictví AK Šachta a společnosti B. s.r.o. a výsledků zaměstnanců těchto a případně dalších firem. Už z charakteru „úplatku“ je zřejmé, že se jedná o platbu utajovanou, která účetnictvím z tohoto důvodu neprochází. Dokazování této skutečnosti je rozhodně zbytečné. Stejná je situace i u svědka ing. Čermáka, kterému měla obžalovaná B. vracet v hotovosti jakýsi dluh. Je totiž evidentní, že tak vysoká částka (1.200.000,- Kč) nemůže být z důvodů ochrany před „praním špinavých peněz“ vyplácena v hotovosti, ale bankovním převodem, což muselo být obžalované jako ekonomce známo. Otázka výhodnosti či nevýhodnosti outsourcingu účetních a právních služeb nehraje v otázce právní kvalifikace podstatnou roli. V případě obžalované B. je evidentní, že do společenství s MUDr. Ž. ve prospěch obžalovaného D. vstoupila dobrovolně, patrně s vidinou další práce pro NNH a možného zisku. To, že některé znalecké posudky hodnotí poskytování účetních služeb jako ekonomicky nevýhodné, není proto natolik podstatné, aby muselo být předmětem dalšího dokazování. Odvolací soud neshledal ve věci žádné relevantní „opomenuté“ důkazy a má za to, že ani doplnění dokazování před odvolacím soudem, ani vrácení věci soudu prvního stupně k provádění dalších důkazů, není na místě.

34) K dalším vzneseným námitkám procesního rázu má odvolací soud za potřebné se vyjádřit. Námitky obsažené v odvolání obžalovaného D. k místní nepřislušnosti Okresního soudu Praha – západ k řízení o návrhu na povolení domovní prohlídky nejsou relevantní. Podle § 18 odst. 2 trestního řádu koná řízení, za situace, kdy není zjevné, kde byl čin spáchán, m.j. soud v jehož obvodu obviněný bydlí. A jednou z adres, na které se obžalovaný D. v době rozhodování soudu zdržoval, byla Jarní ulice č. 1323, Hostivice, okres Praha – západ. Místní příslušnost tedy byla zachována.

35) Společná námitka obsažená v odvoláních obžalovaného D. i obžalovaného M., týkající se nepoužitelnosti odposlechů z hotelu Ventana, pořízených v jiné trestní věci, rovněž nemůže obstát. Tento důkaz byl získán po řádném soudním povolení, tedy zásah do práv a soukromí zúčastněných byl dostatečně oprávněný. K procesní použitelnosti v jiné trestní věci pak lze jen stručně odkázat na vývoj poslední judikatury, zejména na rozhodnutí NS Č.j. 8 Tdo 647/2020 ze dne 25.8.2020 a 7 Tdo 865/2020 ze dne 1.9.2020 a rozhodnutí pléna NS, která tuto problematiku konečně a jednoznačně řeší. Soud prvního stupně tedy nepochybil, pokud důkaz těmito odposlechy provedl a při argumentaci tento důkaz použil. Zároveň je však třeba uvést, že se rozhodně nejedná o stěžejní důkaz o vině, spíše o důkaz styků obžalovaných M. D. s lobbistou Rittigem, který o dění v NNH projevoval nespecifikovaný zájem. Zároveň lze z těchto záznamů dovodit problém obžalovaného M. se sháněním hotovosti („cash mě drtí“).

36) Otázka procesní použitelnosti „deníku“ obžalovaného D., společná všem odvoláním podaným obžalovanými, není de facto otázkou procesní, protože podle § 89 odst. 2 tr. řádu může za důkaz sloužit vše, co může přispět k objasnění věci, ale otázkou hodnocení tohoto důkazu, o čemž svědčí i argumenty uváděné v jednotlivých odvoláních. Odvolací soud nevidí důvod, proč by tento, nepochybně důležitý důkaz, nemohl být v této trestní věci použit. Jedná se o důkaz jako každý jiný, soud jeho věrohodnost hodnotí podle stejných kritérií jako jiné důkazy, jak jednotlivě tak v porovnání s důkazy dalšími, a rozhodně není na místě tento důkaz ani stavět na piedestal jako ironicky myšlené „zjevení pravdy“, ani jej apriorně odmítat. Jedná

se o vysoce subjektivní záznamy deníkového charakteru, které rozhodně nebyly určeny k širší publikaci. Obžalovaný D. zde na sebe prozrazuje věci, které by normální, slušný člověk rozhodně nezveřejňoval, jako je např. to, jakým způsobem dosáhl titulu MBA, nebo jak získával a užíval kokain. Stejně tak lze hodnotit i jeho záznamy o přijetí úplatků, což je rovněž činnost společensky nepřijatelná. Otázka, proč si takový deník vedl, je sice zajímavá, ale vedlejší, podstatné je, že nelichotivé údaje ke své osobě zaznamenal dobrovolně, není důvod se domnívat, že by si je vymyslel, a úplně absurdní je představa, že by je chtěl literárně publikovat, o čemž se snažil obžalovaný D. přesvědčit soud. Části tohoto „deníku“, které se týkaly trestné činnosti, která je předmětem dokazování v tomto případě, soud prvního stupně vždy pečlivě konfrontoval s dalšími důkazy a odvolací soud, až na jednu výjimku, nemá problém jeho hodnocení konkrétní části tohoto důkazu zpochybňovat. Tou jedinou výjimkou jsou úvahy soudu o skutkových zjištěních v případě obžalovaného Mgr. Davida M. pod bodem III.

37) Pokud jde o rámcové hodnocení důkazní situace, ze které odvolací soud vycházel a která se týká stěžejní osoby, obžalovaného MUDr. Vladimíra D., pak je třeba konstatovat, že soud prvního stupně měl k dispozici čtyři smlouvy o tzv. outsourcingu, které všechny uzavřel za NNH obžalovaný D. v rozporu s příslušnými zákonnými ustanoveními. Tři smlouvy na poskytování právních a konzultačních služeb byly většího rozsahu, než zákon připouští bez výběrového řízení, a čtvrtá smlouva sice výběrovým řízením prošla, jeho zadání a průběh však jednoznačně svědčí o zmanipulování tohoto řízení. Tyto skutkové závěry má odvolací soud za zcela jasně prokázané jak obsahem těchto smluv, tak délkou jejich trvání a konečně i částkami, které NNH smluvním partnerům zaplatila, jakož i dalšími důkazy, které ve svém odůvodnění uvedl soud prvního stupně. Jednoznačnou otázkou, která se v této souvislosti nabízí, je otázka, proč by obžalovaný D. zbytečně riskoval svoje postavení ředitele nemocnice uzavíráním takovýchto smluv.

38) Určité řešení této otázky nabízí důkazy provedené k majetkovým poměrům obžalovaného D.. Při domovních prohlídkách se u tohoto obžalovaného našlo značné množství peněz na hotovosti, valut a dalších cenností, které si nemohl pořídit z platu ředitele nemocnice a jejichž původ nebyl schopen vysvětlit. Pro tuto situaci je charakteristický soubor fotografií, na kterém je obžalovaný D. zobrazen s hromadou bankovek a nápisem 27.500.000,-. Není tedy sporu o tom, že krajně neobvyklé, náhlé zbohatnutí obžalovaného D. penězi na hotovosti by mohlo pocházet z úplatků. Tím by se zároveň vysvětloval důvod, proč shora uvedené smlouvy uzavíral.

39) Důkazem, který toto důvodné podezření mění na jistotu, je obsah shora zmiňovaného deníku obžalovaného D.. Právě proto je také předmětem většiny odvolacích námitek. Soud prvního stupně tento důkaz více než řádně provedl a hodnotil jej velice pečlivě jednak samostatně, jednak v konfrontaci s dalšími důkazy. Části, kterých se týká trestná činnost, pro kterou byla podána obžaloba, konfrontuje s dalšími důkazy, zejména s oficiálním kalendářem ředitele, kam se běžně zapisovaly schůzky obžalovaného D., ale i s dalšími řádně provedenými důkazy. Odvolací soud se s takovýmto hodnocením důkazů plně ztotožňuje a na příslušné části odůvodnění napadeného rozsudku pro kvalitu a přesvědčivost plně odkazuje.

40) Odvolací soud tedy uzavírá, že nemá pochybnosti o správnosti skutkových zjištění soudu prvního stupně ohledně obžalovaného MUDr. Vladimíra D. a až na jedinou výjimku nemá pochybnosti ani o správnosti **právní kvalifikace**. Tou výjimkou je právní kvalifikace zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 4 písm. a) tr. zákoníku pod bodem II. napadeného rozsudku. Novelou trestního zákoníku účinnou od 1. října 2020 (zák.č.

333/2020 Sb.) totiž došlo k posunu při hodnocení hranic výše škody podle § 138 odst. 1 tr. zákoníku. V daném případě byl obžalovaný uznán vinným opatřením „*sobě prospěchu velkého rozsahu*“. Po novele trestního zákoníku, která hranici prospěchu velkého rozsahu posunula na 10.000.000,- Kč a výše, se při prospěchu ve výši 6.750.000,- Kč jedná „*toliko*“ o „*značný prospěch*“. Tomu musela být přizpůsobena i právní kvalifikace, protože změna trestního zákoníku je pro obžalovaného výhodnější. Odvolacímu soudu proto nezbylo, než výrok o vině ad II. u obžalovaného D. zrušit. Zároveň musel zrušit i všechny výroky na zrušený výrok navazující, protože pozbyly podkladu. Těmito výroky jsou výroky o trestu a výrok o náhradě škody, protože tato se váže právě k výroku o vině ad II. V dalších položkách výše škody a prospěchu nedošlo novelou trestního zákona k žádné změně. Pouze na okraj lze uvést, že v bodě I. se jedná o jeden skutek spáchaný dvěma útoky, kdy se škoda (prospěch) sčítá. Změna trestního zákoníku proto neprospívá obžalovanému a tím nemůže jít ani o případ *beneficia cohaesionis* podle § 261 trestního řádu v případě pravomocně odsouzených Mgr. Zdeňka Č. a Ing. Josef K.

41) Protože tomu nic nebránilo, rozhodl odvolací soud o vině obžalovaného D. sám tak, že znovu vyslovil stejné skutkové závěry jako soud prvního stupně, změnil pouze právní kvalifikaci, jak je uvedeno shora, tj. m.j. zločinem přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. K námitkám uplatněným proti výpočtu výše způsobené škody lze pouze poznamenat, nad rámec odůvodnění soudu prvního stupně, že se jedná o naprosto standardní postup porovnáním nejvýhodnější nabídky s nabídkou přijatou. Tvzení, že za nejvýhodnější nabídnutou cenu nebylo možné zakázku realizovat, nemůže obstát, protože obžalovaný D. a MUDr. Ž. jakékoliv ověření možnosti realizace zakázky vyloučili zmanipulováním výběrového řízení tak, že jeho vítěz byl předem jasný. O tom, že by tímto postupem mohli způsobit NNH škodu vůbec neuvažovali, ač jim to už při změně parametrů výběrového řízení muselo být zřejmé. Ostatně obžalovaný D. i MUDr. Ž. museli cenu nastavit tak, aby se do ní „vešlo“ i neobvykle vysoké paušální palmáre MUDr. Ž., tak značný úplatek pro obžalovaného D.. Za této situace nemá ani odvolací soud pochyby o výši způsobené škody.

42) Pokud jde o **trest** uložený obžalovanému D., vycházel odvolací soud v podstatě ze stejných úvah jako soud prvního stupně. Nicméně trest ukládal v sazbě od tří do deseti let (na rozdíl od soudu prvního stupně, který trest ukládal v sazbě od 5 do 12 let). Změně trestní sazby musela odpovídat i změna výše trestu. Soud přihlédl jednak k tomu, že se jedná o trest souhrnný, dále k tomu, že je trest ukládán za větší počet závažných trestných činů, k výši škody na úkor zdravotnického zařízení, která obecně trpí nedostatkem prostředků, i k tomu, že obžalovaný neprojevil naprosto žádnou sebereflexi. O lítosti nebo o napomáhání při objasnění trestné činnosti nemůže být ani řeči, naopak obžalovaný se snažil stěžejní důkaz zpochybnit a upravit ve svůj prospěch. Nezanedbatelný není ani fakt, že svou nenasytnou snahou o získání obrovského majetku zapříčinil trestní stíhání dalších osob, které se na jeho trestné činnosti podílely. Souhrnný trest odnětí svobody v horní polovině trestní sazby pokládá odvolací soud za trest přiměřený. Pro výkon trestu obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou. Zároveň zrušil výrok o trestu ze sbíhajícího se trestního příkazu i s navazujícími rozhodnutími. Na místě je i uložení peněžitého trestu tak, jak jej uložil soud prvního stupně, protože obžalovaný zcela nepochybně trestnou činností chtěl a také získal značný finanční prospěch. Výše peněžitého trestu sice nepokrývá veškerý prospěch obžalovaného, nelze však přihlídnout k tomu, že značná část prostředků byla zajištěna. Soud neukládal náhradní trest odnětí svobody, tak jako soud prvního stupně, protože po novele platné od října 2020 (zák.č. 333/2020 Sb.) bylo toto ustanovení zrušeno. Množství denních dávek a jejich výši upravil tak, aby při přepočtu podle § 69 odst. 2 tr. zákoníku nedošlo k překročení horní hranice zákonné

trestní sazby. Trest zákazu činnosti převzal odvolací soud z výroku o trestu výše citovaného trestního příkazu. K dalším vedeným trestním stíháním obžalovaného D. přihlédnout nemohl, protože ta ještě pravomocně neskončila. Pokud jde o náhradu škody, má odvolací soud za to, že její způsobení obžalovaným D. je zcela nepochybné. Při úvaze o její výši, odkazuje na argumentaci shora uvedenou. Odvolací soud proto neměl důvodu náhradu škody v uplatněné výši podle § 228 odst. 1 tr. řádu nepřiznat.

43) U obžalovaného **Mgr. Bc Davida M.** se jedná o výše zmiňovanou výjimku při akceptování skutkového stavu zjištěného soudem prvního stupně. Už při samotném čtení výroku o vině tohoto obžalovaného je zarážející, že se ve více než dvou třetinách jeho jméno vůbec nevyskytuje, a není proto jasné, jakým konkrétním jednáním se tento obžalovaný měl zločinu porušení předpisů o pravidlech hospodářské soutěže a přečinu zjednání výhody při zadání veřejné zakázky, při veřejné soutěži a veřejné dražbě dopustit. Úvodního jednání za AK Šachta se totiž zúčastnil JUDr. Šachta, který byl také blízkým známým obžalovaného D.. Při něm také došlo nepochybně k nastavení „parametrů“ následující spolupráce, která samozřejmě zahrnovala i placení úplatku obžalovanému D.. Z deníku obžalovaného D., ani z dalších provedených důkazů nebyla vyvrácena obhajoba obžalovaného M., že se na získání zakázky pro AK Šachta nepodílel.

44) Poněkud jiná je situace, pokud jde o předávání úplatků obžalovanému D.. Deník obžalovaného D. přesně dokumentuje 21 případů, kdy se oba tito obžalovaní sešli, a kdy obžalovaný M. předal obžalovanému D. peníze. Tentýž deník také dokumentuje, o jaké částky se jednalo. Obhajoba obžalovaného byla v tomto směru tedy vyvrácena a soud prvního stupně správně uznal obžalovaného vinným zločinem podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Obžalovanému M. muselo být jasné, že se jedná o úplatek, a muselo mu být jasné, i to, že je to platba za to, že AK Šachta získala lukrativní zakázku od NNH.

45) Odvolací soud proto zrušil výrok o vině obžalovaného M. i výrok o trestu. Protože tomu nic nebránilo, rozhodl v rozsahu zrušení ve věci sám. Uznal obžalovaného vinným pouze zločinem podplacení podle § 332 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Při úvaze o výši trestu přihlédl k tomu, že obžalovaný byl uznán vinným pouze jedním trestným činem, jeho prokázaná aktivita se soustředila pouze na předávání peněz, působil tedy jako jakýsi kvalifikovaný poslíček, v minulosti nebyl trestán a jeho podíl na trestné činnosti páchané obžalovaným D. byl pouze okrajový. V sazbě jednoho roku až šesti let proto vyměřil trest v dolní polovině trestní sazby, jehož výkon podmíněně odložil na středně dlouhou zkušební dobu. Protože svou trestnou činností značně obohatil obžalovaného D. a realizoval předem dohodnuté materiální výhody AK Šachta, uložil odvolací soud rovněž peněžitý trest. Při úvaze o jeho výši zohlednil výši úplatků a tím obohacení obžalovaného D.. Počet denních dávek a jejich výši stanovil tak, aby pro obžalovaného nebylo výhodnější peněžitý trest nezaplatit a na druhou stranu tak, aby při přeměně peněžitého trestu podle § 69 odst. 2 trestního zákoníku nepřekročil přeměněný trest, spolu s uloženým trestem odnětí svobody, horní hranici zákonné trestní sazby.

46) Odvolací soud neuložil státním zástupcem navrhovaný trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu advokátní praxe. Pokud by se obžalovaný M., jako advokát, skutečně aktivně podílel na porušování pravidel zadávacího řízení a manipulaci s veřejnými zakázkami, byl by tento trest nepochybně na místě. Jeho prokázaná trestná činnost však s výkonem advokacie nemá přímou souvislost, protože víceméně působil jako doručovatel úplatků, které domluvil někdo jiný, byť se jednalo o úplatky k zajištění zakázky advokátní kanceláře.

47) Nad rámec odůvodnění má odvolací soud za vhodné uvést, že úvahy soudu prvního stupně na téma snadnosti získání hotových peněz pro advokáty nemají žádnou oporu v provedeném dokazování, ze kterého rozhodně není zřejmé jak a jak snadno AK Šachta peníze na úplatky získávala, a nejedná se ani o tzv. notorietu, kterou by nebyl nutno dokazovat.

48) V případě obžalované **Ing. Emilie B.** nemá odvolací soud naprosto žádné pochyby o skutkových zjištěních soudu prvního stupně. Jak je z popisu skutku zřejmé, nepodílela se tato obžalovaná na trestné činnosti obžalovaného D. a MUDr. Ž. nijak zásadním způsobem. Nicméně, její účast byla důležitá při eliminaci dalších zájemců o poskytování právních služeb NNH a bez její aktivní účasti by zmanipulování výběrového řízení neproběhlo tak hladce a jednoduše. Předně je třeba konstatovat, že sama obžalovaná připustila, že časem poznala, že způsob spolupráce s obžalovaným D. a MUDr. Ž. není únosný a snažila se z něho „vycouvat“. K pokračování jí však přiměly výhrůžky ze strany obou těchto osob. Tvrzení, že netušila, že by se jednalo o něco nezákonného, tak dostává závažné trhliny. Obžalovaná také uvedla, že v NNH pracovala cca 20 let, znala zdejší poměry, včetně toho, že obžalovaný D. nadměrně požívá alkoholické nápoje (*pije první ligu*). Za této situace musela znát i MUDr. Ž., včetně jeho negativních charakterových vlastností. Přesto se s těmito osobami dobrovolně zapojila do projektu, který měl v případě obž. D. a MUDr. Ž. jediný účel, a to odčerpání peněz z NNH ve prospěch těchto osob.

49) Obžalovaná B., jako zkušená ekonomka, by do projektu rozhodně nešla s tím, že pro ni bude od počátku ekonomicky nevýhodný. Od počátku také musela být srozuměna s tím, jakou částku z odměny pro „společenství“ získá MUDr. Ž. a jaký úplatek bude požadovat obžalovaný D.. Vzhledem k jejímu vzdělání a praxi musela tyto vstupní informace mít už v době, kdy se rozhodla do „společenství“ s MUDr. Ž. vstoupit. Kromě těchto víceméně obecných úvah je obžalovaná usvědčována obsahem deníku obžalovaného D., k jehož věrohodnosti se soud vyjadřoval už výše. K námitkám, že některá data jsou v rozporu s jinými důkazy, lze jen stručně uvést, že se jedná o deníkový záznam a že není ani jasné, zda obžalovaný záznamy zapisoval denně nebo s určitým zpožděním. Skutečnost, že jeden ze stovek podstatných záznamů je v rozporu s jiným důkazem rozhodně neznevěrohodňuje všechny tyto záznamy, které navíc s dalšími důkazy korespondují. Lze tedy uzavřít, že role obžalované B. v trestné činnosti byla dostatečně objasněna a popsána ve výroku napadeného rozsudku. Naprosto správná je i právní kvalifikace, se kterou se odvolací soud plně ztotožňuje.

50) Pochybení shledal odvolací soud ve výroku o trestu odnětí svobody. Předně je třeba uvést, že obžalovaná hrála, ve srovnání s MUDr. Ž. a obžalovaným D., mnohem menší roli, jak je zřejmé už ze shora uvedeného hodnocení. Sice oběma těmito osobám pomohla k získání značných prostředků k tíži NNH, její osobní zisk je však poněkud sporný. Zatímco obžalovaný D. nemusel pro získání měsíčního úplatku vyvinout vůbec žádnou aktivitu a MUDr. Ž. pro získání vysoce nadstandardního palmáře rovněž ne, musela obžalovaná B. zajistit chod účtárny, tj. platy pracovníků, úhradu prostor, energií, materiálu apod. Měsíčně se tedy práci ve prospěch „společenství“ musela věnovat na plný úvazek. Z deníkových záznamů je zřejmé, jak se vztahy mezi ní a obžalovaným D. postupně zhoršovaly. Lze jen spekulovat o tom, že obžalovaná B. postupně zjišťovala, že po odečtení cca 800.000,- Kč (kterou si měsíčně rozdělili obžal. D. a MUDr. Ž.) z měsíční částky 2.900.000,- Kč má problém účetní služby ze zbytku peněz a s odpovídajícím ziskem zajistit. Zjišťování „zisku“ obžalované je tedy poměrně problematické. Navíc, tato obžalovaná projevila v rámci veřejného zasedání

alespoň minimální lítost nad tím, že se nechala do intrik obžalovaného D. a MUDr. Ž. zatáhnout. Za této situace, a také s ohledem na osobu obžalované, která nebyla dosud trestána a žila řádným životem, má odvolací soud za to, že uložený nepodmíněný trest odnětí svobody je nepřiměřeně přísný. Výrok o trestu odnětí svobody proto zrušil a rozhodl sám tak, že obžalované uložil úhrnný podmíněný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby se středně dlouhou zkušební dobou.

51) Trest peněžitý ponechal odvolací soud v platnosti, protože obžalovaná nepochybně trestnou činností chtěla obohatit především sebe, následně pak obohatila další osoby o značné částky ke škodě zdravotnického zařízení, kde se, jak je obecně známo, finanční prostředky chronicky nedostávají. Protože nová úprava peněžitého trestu není pro obžalovanou výhodnější, nechal soud v platnosti i výrok o náhradním trestu odnětí svobody.

52) Pokud jde o náhradu škody u této obžalované, je ze shora uvedeného zřejmé, že se na vzniku škody podíleli zásadním způsobem obžalovaný D. a MUDr. Ž.. K míře zavinění je třeba u náhrady škody vždy přihlížet, přičemž ta je v tomto případě, za stávající procesní situace, poměrně obtížně procentuálně nebo poměrně zjistitelná. Odvolací soud pokládá za nespravedlivé, aby obžalované B. bylo uloženo nahradit celou způsobenou škodu (byť společně a nerozdílně s obžalovaným D.), a proto Nemocnici Na Homolce odkázal s jejím nárokem na náhradu škody vůči obžalované B. na řízení ve věcech občanskoprávních.

53) Odvolací soud svým rozhodnutím vyhověl, přinejmenším zčásti, všem podaným odvoláním, a proto není nutné žádné z těchto odvolání zamítat.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha dne 27. ledna 2021

JUDr. Jiří Lněnička
předseda senátu v.r.